

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LVI. Eructavit cor meum verbum bonum. Psal. 44. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LVI.

§. I. Scriptura.

386. ConCepta DeIpara, Ver- bVM orIs.

Pfal. 44. v. 1. *Eructavit Cor meum Verbum bonum.*

QUAMVIS per hoc *Verbum*, è Corde Divino eructatum, ipse communiter intelligatur coæternus æterno Patri Filius, juxta illud Joannis: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud DEUM, & DEUS erat Verbum*; attamen juxtâ Theologorum doctrinam, non unum tantum, sed duplex dari Verbum, nemo ibit inficiâs, mentis scilicet primum, & verbum oris alterum. Ex quo facilis fieri potest deductio, & pia quædam interpretatio: Unigenitum quidem DEI Filium fuisse *Verbum mentis*, MARIAM autem, dignissimam ejus Genitricem, extitisse *Verbum oris*, illâ ipsâ de se testimonium perhibente, dum ait: *Ego ex ore Altissimi prodixi, primogenita ante omnem creaturam.* Nec mea hæc tantum, sed doctissimorum quorundam Virorum devota est in Virginem cogitatio, quorum unum adduxisse sufficiat Peresium, in *Lapidicin*: *Sac. ita fermocinantem: Verbum, ait, id est, Filius procedit ex corde Patris, ex ore ejus MARIA: illa fuit intranea productio, hæc externa.* Et sanè de utroque hoc Verbo, verba illa intelligenda: *Eructavit Cor meum Verbum bonum*; quia Filij purissimi purissima quoque extitit Mater, eodem ipso Psalmo præclara utriusque encomia latè prosequente, e. g. de Filio: *Speciosus formâ præfilijs hominum, &c.* de MARIA: *Specie tuâ, & pulchritudine tuâ: & concupiscet Rex decorem tuum: Omnis gloria ejus Filia*

Regis abintus, in fimbrijs aureis, circumamicta varietatibus. De Filio: *Sedes tua in seculum sæculi.* de MARIA: *Astitit Regina à dextris tuis, in vestitu deaurato, circumdata varietate, &c.* Quid autem hæc omnia, nisi perclarissimas tam Filij Divini, quam Matris Divinæ laudes, decora, ac prærogativas, verbo, summam tam *Verbi mentis*, quàm *Verbi oris* bonitatem manifestant? si ergo MARIA ex ore altissimi prodixit, & quidem, ut ipsa testatur, *ante omnem creaturam*, asserendum utique indubitanter erit, eam jam bonam fuisse, ante omnem creaturam, nec suam aliquandò bonitatem, per pessimam Mali gustationem, vel ad momentum amisisse, ac per consequens, immaculatam prorsus, summoque bono intimè semper unitam extitisse. Quòd si de Judithâ, formosissimâ illâ viduâ, ac Heroïnâ invictissimâ, Sacræ paginæ testantur: *Nec erat qui loqueretur de illâ* v. 7. *verbum malum*, quis de conceptâ Deiparâ, *Verbo oris* Divini, loqui audeat tam *malum verbum*, e. g. quòd concepta fuerit in peccato originali? *tam malum verbum*, quòd, vel momento, turpis extiterit, in conspectu DEI? *tam malum verbum*, quòd fuerit quondam infelix Sathanæ captiva? *tam malum* denique *verbum*, quòd atrocis adeò maledictionis, ut illa protoparentum fuerat, participem se aliquandò reddiderit? sequamur potiùs mitiorem gravissimi authoris Tertulliani sententiam, de hoc Verbo Virgineo, sic discurrentis: *DEUS imaginem suam à diabolo captam, æmulâ operatione recuperavit: in Virginem adhuc Evam irrepserat verbum edificatorium mortis, in Virginem æquè introducendum erat DEI Verbum extractorium vitæ, ut quod per hujusmodi sexum abierat in perditionem, per eundem sexum redi-* v. 10. de carne Christi c. 17.

Eccl. c. 24. v. 5.

Pfal. 44. v. 3.

v. 5. 12. 14.

redigeretur in salutem. Eructemus ergo corde, & ore *Verbum bonum*, credendo, & deprædicando *MARIAM Verbum bonum: Verbum Verbo incarnato* omni momento gratissimum, *Verbum*, cujus bonitatem explicare, pro dignitate, nec Angelica sufficit lingua, nec humana: *Verbum* denique immaculatum, à solo æterni Patris *Verbo* immaculato, pro meritis deprædicandum.

§. 2. *Authoritas.*

387. S. IaCobVs MINor, ab ADæ Labe absOLVens.

1. *Commemorantes Sanctissimam, immaculatam, gloriosissimam Dominam nostram, Matrem DEI, & semper Virginem MARIAM, omnem vitam nostram Christo commendemus.* In Liturgiâ S. Jacob. Apost. in 6.^a Synod. can. 32. memoratâ.
2. *Dignum est, ut Te verè beatam dicamus Deiparam, semper benedictam, & omnibus modis irreprehensibilem, honorabiliorem, quàm Cherubim. Tibi, O plena gratiâ! universa creatura gratulatur, quæ es Templum sanctificatum, &c.* Ibid. circa fin.
3. *Filia primorum Parentum, Sancta, immaculata, & perfecta, atque omnî bonitate, veritate, sanctitate, & sinceritate plena, in quâ sunt omnes reconditi thesauri Sapientie, & scientie DEI.* Apost. Serm. in transitu B. V. apud Amadæum, raptu 8.

§. 3. *Ratio.*

388. reDDenDa CæsarI, qVæ sVnt CæsarIs.

Pharisæis Christum tentantibus simulque interrogantibus: *Licetne censum dare Cæsari?* Matth. 22. v. 17. respondit ille: *ostendite mihi Numisma.* & oblato denario, ait illis *JESUS: Cujus est imago hæc, & superscriptio?* dicunt ei: *Cæsaris.* Tunc ait illis: *Reddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt DEI*

DEO. Ex quâ responsione ita argumentari licet, pro immaculatâ Conceptione. Numisma, vel denarius, ejus est abinitio potestatis, & possessionis, cujus ille exhibet figuram, & imaginem: Sed Beatissima Virgo fuit ab æterno Numisma, referens similitudinem, & figuram Verbi Divini, quia ab æterno erat designata, electa, & præelecta in Verbi Divini Matrem. Ergo Beatissima Virgo ab æterno jam erat sub potestate, & possessione Verbi Divini. Atqui contrahens in ullo instanti peccatum aliquod, sive originale, sive actuale grave, est sub potestate, & possessione diaboli, & non DEI. Ergo cum Beatissima Virgo ab æterno fuerit sub potestate, & possessione Verbi Divini, illi reddenda, & immaculata dicenda est, utpote quæ hoc ipso nunquam potuit contrahere peccatum originale.

§. 4. *Historia.*

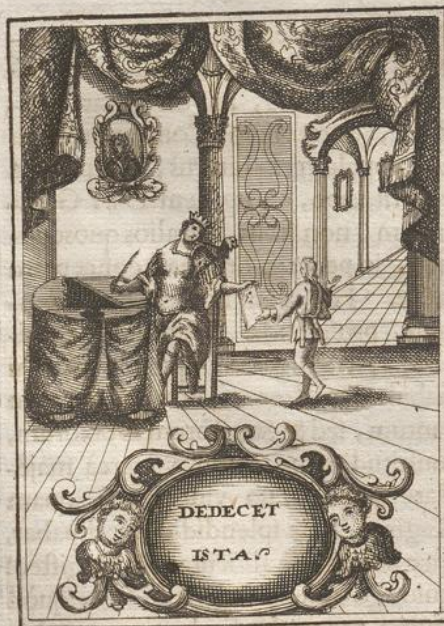
SerMo De ConCeptione 389. InVersVs.

Dies Conceptioni Sacra imminabat, cum celebris quidam Theologiae Magister, in universitate Parisiensi, Sermonem Concionatorium ad populum habiturus, proponere constituerat, Virginem DEI Genitricem, non secus, ac alios quoscunque, in peccato originali conceptam fuisse. Hic, cum noctem præcedentem, proferendæ dictioni sui invigilando, transigeret, apparentem sibi habuit clarissimam, non Angelorum tantum, sed & Sanctorum Doctorum, multitudinem: plena præterea majestate sedes parata videbatur, quam Regina, Sole splendidior occupabat, quæ sic eum est allocuta: *O Magister! quid ego unquam mali tibi feci, quòd contra meum hodie honorem tanto conamine, verba facere intendas? quibus dictis, poenitentiam eidem imposuit, ac flagellari quantocyus ab Angelis præcepit.* Dorsum flagellis præbuit tremebundus Orator, veniamque

cum lachrymis à Virgine genuflexus postulavit. Tandem purissima Cœlitum Regina, ad Archangelum Gabrielem conversa: *Vade, inquit, & inverte in ore ejus sermonem, docens, quid mane hodierno Universitati Parisiensi proponere oporteat?* Obsequentissimus ad imperium Reginae suæ Gabriel, ad Concionatorem ait: *Aperi os tuum, & implebo illud!* Et ecce! mentem, ac memoriam viri confestim sermo occupavit pulcherrimus, quo etiam clarè demonstrabatur, Virginem Beatissimam sine omnî prorsùs peccato concipi decuisse. Hunc proinde non tantùm cum summâ amplissimi Auditorij satisfactione, ac fructu haud exiguo, mane sequentî, populo Parisiensi proposuit, verùm etiam inversum sibi ab ipsâmet purissimâ Cœli Regina sermonem, ultrò confessus est. *Franciscus de May: Serm. de Concept. Virg.*

§. 5. Symbolum.

390. RegI sCrIptVro haVD offeren-
Da Charta fæData.

Scribere si quidquam cupiat Rex, pura Papyrus
Convenit: hoc folium nulla litura decet.
Dum cupit æternum Rex Regum in Virgine
Verbum

Scribere, da Puram! Nulla litura decet.

Ne dederis maculam, in gloriam tuam.
Eccli. c. 32. v. 24.

§. 6. Antiquitas.

sCIPio, genItoris De ManV 391.
hostILI Liberator.

INter alia præclara Scipionis fortissimi gesta, ob quæ plerumque *Romani sanguinis ultor* audijt, non exiguam certè promeretur laudem, factum illud generosum, amorisque filialis specimen eximium, quo conspiciens, proprium genitorem Annibalem, collatis ad Trebiam, Italiae fluvium, cum Imperatore signis, ab hostium copijs infeliciter circumventum, ac jamjam in diram captivitatem abstrahendum, mox, non obstante præsentissimo propriæ vitæ discrimine (amore alas, ac animum addente) unico obarmatus scuto, solus in medium exercitum, generosissimo involavit ausu, idque tam felicî successu, ut Patrem solus ipse, è manu hostilî, gloriosè liberârît, ac pristina securitati reddiderit.

Quòd si tanta fuit Scipionis hujus in proprium genitorem reverentia, ut pro eo, à quo vitam accepissè se noverat, liberando, propriam vitam periculo exponere non dubitârît, qualis, obsecro, fuerit Numinis in futuram Filij Genitricem reverentia? certè non dubitandum, in eo conflictu, in quo Adam, protoparens noster, turpiter ab infernalî hoste circumventus, in miseram nos omnes, unà secum, tradidit servitutem, non nisi in turpi impostèrùm maculâ concipiendos, Divinum mox Filium, scuto bonæ voluntatis suæ obarmatum, amore erga Matrem urgente, accurrissè, in mediam infernalium armatorum aciem irruissè, & MARIAM, unà nobiscum in servitutem originalem abducendam liberâssè, sicque felicî successu, ab omnî eam maculâ præservâssè. Non dubitavit Scipio, ut vitam genitori conservaret, propriam periculo vitam exponere; de prædicandus tamen longè magis Numinis in MARIAM amor, qui, ut ori-

originalem Genitrici suæ innocentiam, omnî vitâ pretiosiore, conservaret, nullum timuit vitæ propriæ periculum, imò prævisâ Sacratissimæ suæ futuræ passionis, ac mortis, humanâ in carne subeundæ, merita jam tum Matri præservandæ misericorditer applicavit.

§. 7. *Anagramma.*

AVE ANIMA DILECTA, PVRA
à Labe!

Virgo mea dilecta! Tu manes anima pura.

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LVII.

§. I. *Scriptura.*

393. Intemerata DILCVLÒ.

Pfal. 45. v. 6. *Adjuvabit eam DEUS mane diluculo.*

PRæclarè Regius quondam Prophetæ de Christo, & MARIA, in spiritu est vaticinatus: *Non accedet ad Te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo;* hoc quippe in purissimâ Virginis Conceptione omnimodè novimus adimpletum; enimverò, si per *flagellum* sæpiùs, Sacris in paginis, *peccatum*, peccatîve supplicium intelligitur, testante idipsum Psalmistâ, his verbis: *Multa flagella peccatoris*, tale profectò *flagellum*, sicut non accessit ad Christum, sic neq; appropinquare unquam potuit Virgineo ejus *tabernaculo* (MARIE) à DEO specialissimè Sanctificato: *Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.* in cujus medio, purissimo scilicet dilectissimæ Genitricis corde, Divina gratia omni tempore sedem fixit, nec commoveri unquam, vel ad momentum, in malum voluit: *DEUS in medio ejus, non commovebitur.* Ne autem crederemus, dicti *tabernaculi*, Virginis Deiparæ Sanctificationem, fuisse similem aliorum, qui materno adhuc in utero, post contractam tamen communem peccati maculam, fuere sanctificati,

studiosè apponitur: *Adjuvabit eam DEUS mane diluculo.* quid enim *diluculum* Virginis aliud dixeris, nisi beatissimum Conceptionis momentum? quid *Mane*, nisi latissimam ejusdem Nativitatem? Quæ cum ita sint, juvet quantumvis DEUS Sanctos aliquos, *ad Solis occubitus*, ut bonum juvare latronem voluit, cui salus in ipsis vitæ extremis obtigit: juvet alios *ad vesperum*, ut juvare placuit Magdalenam, in peccatis inveteratam, lachrymis tamen peccata diluentem, juxta illud: *ad vesperum demorabitur fletus:* juvet *ad meridiem* alios, ut adjuvit Martyres, in supremo persecutionis æstu, & calore, pro fide constantissimos: juvet quosdam *ad tertiam diei horam*, velut Apostolos, ad primam Christi vocationem quantocyùs omnia relinquentes: juvet denique alios, eosque per paucos *mane*, ut Hieremiam, & Joannem Baptistam, in utero sanctificatos, statim post Auroram, captâ jam naturalî vitâ; Attamen ad Beatissimam Virginem, *quasi diluculum præparatus est egressus ejus.* dicere poterat: *Prævenerrunt oculi mei ad te diluculo.* adjuvit namque DEUS MARIAM, favore penitùs extraordinariò, atq; omnîs gratiæ præventionem, non *mane* tantùm, ut illos paucos, verùm *mane diluculo*, bono manè, sumò mane, in ipsâ scilicet foetûs animatione eam Sanctificando,

Pfal. 90. v. 10.

Pfal. 31. v. 10.

Pfal. 45. v. 5.

ibid.

Pfal. 29. v. 6.

Osce. 6. v. 3.

Pfal. 118. v. 148.

jux-